

Israel Camerata Jerusalem

2009-2010 || העונה ה־26

הדור החדש

הקאמרטה הישראלית ירושלים
מנהל מוסיקלי: אבנר בירון

הקאמרטה הישראלית ירושלים
 מייסד ומנהל מוסיקלי: **אבנר בירון**
 מלחין הבית: **יוסף ברדנשווילי**
 אורח כבוד: **סר גיימס גאלווי**

*נגן ראשי		חברי התזמורת				
בסון	אבוב	קונטרבאס	צ'לו	ויולה	כינור שני	כינור ראשון
ענבר נבות* ליאוניד קרמר	מוקי זוהר* אורי מירז	דמיטרי רוזנצווייג* גנאדי ליטבין	יפים אייזנשטד* צבי אורליאנסקי* אלכסנדר סיניילניקוב שירה מני	מיכאל פלסקוב* בוריס רימר מיכאל יאבקר אנדריי שפלניקוב דריה צ'פלין	נטלי שר* אדוארד רזניק סבטלנה גופמן מיכאל קונצביץ' זינה לוין משה אהרונוב קרן ליפקר	ארנולד קוביליאנסקי* כרמלה ליימן פאבל גלגנוב מיכאל בויאנר רומן יוסופוב דינה זמטסובה סופיה קירסנובה
חצוצרה	קרן	צ'מבלו	חליל			
גוני אשד*	אלון ראובן* שחר זיו	איריס גלוברזון*	אסתי רופא*			
טימפני						
קרן פנפימן זהבי*						

נגנים אורחים: מריאן אוה לקלר, נבל; מיכאל בונין, חצוצרה; איתמר לשם, קרן יער

*חברי העמותה		חברי העמותה וחברי הוועד המנהל		
דיוויד קינדלר מרטין קראר פרופ' אורי קרשון ברוך שלו	משה וידמן הדוה פוגל פרופ' מנחם פיש פרופ' מרק קופטימן*	פרופ' בני גייגר עו"ד יאיר גרין* רוברט דרייק פרופ' משה הדני	ד"ר חנן אלון יצחק אלרון שמשון ארד* פרופ' אבי בן בסט*	פרופ' רות ארנון - יו"ר בני גליעד - יו"ר עמית יעקב אייזנר אלי אייל*

הצוות האדמיניסטרטיבי			
העוגב, שנבנה ע"י גדעון שמיר, ותופי הדוד הועמדו לרשות הקאמרטה באדיבות קרן התרבות אמריקה ישראל	מנהל במה: ואלרי אקסיונוב יועץ משפטי: עו"ד עמי פולמן הנהלת חשבונות: שרית יצחקי	מנהלת שיווק: תמר יעקובוביץ' מכירות: שני ארוסי מזכירות: מירה זילברמן	מנהל כללי: בן ציון שירה מנהל אדמיניסטרטיבי: מיכאל קונצביץ' מפיקה: תמר אומנסקי

מחלקת מנויים: 1-700-55-2000 | בימים א'-ה' 09:00-17:00

משרד התזמורת: רח' יפו 206, ירושלים | טל: 02-5020503 | פקס: 02-5020504
כתובתנו באינטרנט: www.jcamerata.com | אימייל: info@jcamerata.com

התזמורת נתמכת על ידי: משרד התרבות והספורט | עיריית ירושלים, האגף לתרבות | הקרן לירושלים
 קפיטל אינטרמודל בע"מ | קרן מרק ריץ' | טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ | ומסתייעת בתורמים שונים.

הדור החדש

יואל גמזו מנצח
מין־ג'ין קים כינור

• **גוסטב מאהלר** (1860-1911)
אדג'טו לכלי קשת ולנבל
מתוך סימפוניה מס' 5 בדו דיאז מינור

• **קרל מריה פון וובר** (1786-1826)
סימפוניה מס' 1 בדו מז'ור, אופ. 19

הפסקה

• **אנטון סטפנוביץ' ארנסקי** (1861-1906)
וריאציות על נושא מאת צ'ייקובסקי, אופ. 35א'

• **וולפגנג אמדאוס מוצרט** (1756-1791)
קונצ'רטו מס' 2 ברה מז'ור לכינור ולתזמורת, ק. 211

ירושלים | אולם הנרי קראון, יום ב', 11.1.2010 בשעה 20:30

גני תקווה | מרכז הבמה, יום ד', 13.1.2010 בשעה 20:30

תל אביב | מוזיאון תל אביב לאמנות, מוצ"ש, 16.1.2010 בשעה 20:30

רחובות | אולם ויקס, מכון ויצמן, יום א', 17.1.2010 בשעה 20:30

הרצליה | היכל אמנויות הבמה, יום ב', 18.1.2010 בשעה 20:30

הקאמרטה הישראלית ירושלים
מנהל מוסיקלי: אבנר בירון

מאז שנת 2004, יואל גמזו מכין מהדורה חדשה ומלאה של הסימפוניה העשירית מאת מאהלר, ונתמך במשימתו זו על ידי אגודת הידידים הבינלאומית של גוסטב מאהלר. הפרק הראשון של מהדורה זו בוצע בספטמבר 2008 על ידי התזמורת הבינלאומית ע"ש מאהלר, באולם הפילהרמוני בברלין. בנוסף, עיבד פרקי סימפוניות ושירים מאת גוסטב מאהלר עבור הרכבים קאמריים. הוא נתמך במשימתו על ידי ארגונים ותורמים פרטיים, וביניהם צפונות תרבות, יוסי חכמי וקרן צבי ועפרה מיתר.

הוא מנצח על תזמורות בגרמניה, איטליה, צרפת, אנגליה, ישראל וארה"ב. בשנת 2006 הקים בלונדון את התזמורת הבינלאומית ע"ש מאהלר, והוא מכהן כמנהלה האמנותית. התזמורת מופיעה בקביעות ברחבי אירופה, בין השאר בקונצרט לזכרו של ג'וליני בהשתתפות גיא בראונשטיין, בפתיחת התיאטרון נואובו בספולטו, בשיתוף פעולה עם נכדתו של גוסטב מאהלר, וקונצרט מיוחד באולם גאבו בפריס. מאז ספטמבר 2008, התזמורת מופיעה בקביעות באולם הפילהרמוני בברלין.

יואל גמזו החל ללמוד נגינה בצ'לו בגיל צעיר, אך הקדיש עצמו לתחום הניצוח החל מגיל 12. הוא למד בקונסרבטוריון ע"ש קטרין לואיס ובאוניברסיטת תל אביב, ומאוחר יותר נסע ללמוד בניו יורק, פריס ומילנו. על מוריו נמנים מנצחים כיורמה פנולה, נעם שריף, יוג'ין צירלין, ז'רן פורנה, פיירו בלוג'י ואחרים. מדריכו העיקרי היה קרלו מריה ג'וליני, עמו עבד עד מותו של הלה.

באפריל 2007 זכה בפרס עידוד מיוחד בתחרות השנייה לניצוח ע"ש גוסטב מאהלר, שהתקיימה בבמברג. בעקבות התחרות, הוזמן להקליט עבור הרדיו הבווארי. הוא עובד עם הכנר הנודע עברי גיטליס ומתייעץ עמו בקביעות.

מיין ג'ין החלה לנגן בכינור בגיל שש, ושנה מאוחר יותר התקבלה לביה"ס למוסיקה ע"ש פרסל בלונדון, ובכך הפכה לתלמידה הצעירה ביותר במוסד זה. בגיל 11 זכתה בפרס הראשון בתחרות מוצרט הבינלאומית בבולוניה. שנתיים לאחר מכן הופיעה לראשונה עם התזמורת הסימפונית של ברלין. בגיל 15 הפכה לסטודנטית הצעירה ביותר שקיבלה מלגה ללימודים בקולג' המלכותי למוסיקה, ונסעה לזלצבורג ללמוד עם רוג'רו ריצ'י.

מיין ג'ין היא הזוכה הראשונה בפרס ישה חפץ היוקרתי. היא הופיעה עם התזמורות המפורסמות בעולם, וביניהן תזמורת פילהרמוניה, הפילהרמונית הלונדונית, התזמורת הפילהרמונית המלכותית והתזמורת המלכותית של דרזדן. היא הופיעה עם מנצחים ידועים רבים, וביניהם סר אנדרו דייזיס, ולדימיר אשכנזי וג'וזפה סינופולי. היא גם מופיעה בקביעות בפסטיבלים וברסיטלים עם מלווה הקבוע איאן בראון. היא חתומה כעת עם חברת סוני להקלטת חמישה דיסקים.

הקונצרטים הבאים

אבנר בירון

אולגה פסיצניק

ייל לינגל

מריסה מרטינס

חויאר מורנו

ווקאליזה

אבנר בירון מנצח
אולגה פסיצניק סופרן

- 1 הנדל || לאודטה פוארי
- 2 אנטוניו ליאל מוריירה || סינפוניה ברה מז'ור
- 3 הנדל || אריה מ"יליוס קיסר"
- 4 מוצרט || אריה מ"דון ג'ובני"
- 5 מוצרט || אקזולטטה יובילטה
- 6 מוצרט || סימפוניה מס' 36 "לינץ"
- 7 רחמיניוב || ווקאליזה

גני תקווה | מרכז הבמה, יום ה', 25.2.2010 בשעה 20:30
תל אביב | מוזיאון תל אביב לאמנות, מוצ"ש, 27.2.2010 בשעה 20:30
הרצליה | היכל אמנויות הבמה, יום א', 28.2.2010 בשעה 20:30
ירושלים | אולם הנרי קראון, יום ג', 2.3.2010 בשעה 20:30
רחובות | אולם ויקס, מכון ויצמן, יום ד', 3.3.2010 בשעה 20:30

תיאטרון הבובות של דון פדרו

אבנר בירון מנצח
מריסה מרטינס מצ'וסופרן | חויאר מורנו טנור | ייל לינגל בס
מרכז תיאטרון בובות חולון: בימיו אילן סביר
עיצוב ובניית בובות מריה גורביץ' | עיצוב תלבושות ענת מסר

- 1 רודריגו || מיניאטורות אנדלוסיות
- 2 דה'פאייה || האופרה "תיאטרון הבובות של דון פדרו"
- 3 רודריגו || ארבעה מדריגלים על אהבה
- 4 סרסואלות || מוסיקה ספרדית עממית
- 5 דה'פאייה || האהבה המכשפת

קרמיאל | היכל התרבות, יום ב', 1.2.2010 בשעה 20:30*
ירושלים | אולם שרובר, יום ג', 2.2.2010 בשעה 20:30*
חיפה | אולם רפפורט, יום ד', 3.2.2010 בשעה 20:30*
תל אביב | מוזיאון תל אביב לאמנות, יום ו' 5.2.2010 בשעה 13:30;
מוצ"ש 6.2.2010 בשעה 20:30; יום א' 7.2.2010 בשעה 20:30*
*בשעה 17:30 קונצרט תיאטרון לילדים "תיאטרון הבובות של דון פדרו"
בהשתתפות ניצה שאול

קרל מריה פון ובר (1786-1826) סימפוניה מס' 1 בדו מז'ור, אופ. 19

אלגרו קון פואוקו || אנדנטה || סקרצו: פרסו || פינלה: פרסו

משך היצירה: כ־25 דקות

התרועה הפותחת את הפרק. האנדנטה המינורי, המסתורי, כמו שייך לעולם הכשפים של האופרה "פריישיץ" שכתב כ־14 שנה מאוחר יותר. הכתיבה המופנמת לאבוב כמוה כאריה נוגה ונוקבת. כלי הקשת הנמוכים מרטטים בחוסר שלוה, ולעתים מפריעים את האווירה המלנכולית בהתפרצות ייצרית. מאוחר יותר חוזר האבוב על הסולו שלו, והפעם נענה עלידי הקרן, ממש כבדואט אהבה לילי. גם בסקרצו העירני האבוב מנסה להשליט שוב את קולו הייחודי. חטיבת הטריי שייכת בלעדית לכלי הנשיפה, ובפרט לאבוב ולחליל. הפינלה מלא העליצות כתוב לכאורה לפי צורת הסונטה, אך אווירת המשובה והאופי העצמאי של חטיבת הפיתוח מקנים לפרק זה סממנים של רונדו. ובר מצטייר בפרק זה כאמן תזמור ייחודי ומעניק לכל אחת מקבוצות הכלים אפשרות להתבלט ולהפגין את יכולותיה, למן מהתלת הקרנות בפתיחת הפרק דרך חטיבות סולו ענוגות לאבוב ולחליל, ועד מעברים מהירים לכלי הקשת, הלקוחים מתוך הנושאים של הפרק הראשון. חטיבת הפיתוח מביאה עמה צללים מאיימים יותר, המבוטאים בפי הבסונים, הטימפני וכלי הקשת הנמוכים, אולם אווירת העליצות הכמעט היידינית שבה ומשתלטת עד לסיימה של היצירה.

בחורף 1806-1807 הוזמן ובר הצעיר לטירת קרלסרוהה והתארח אצל הדוכס פרידריך אויגן פון וירטמברג-אלס, שהיה אבובן מצוין והחזיק תזמורת קאמרית משובחת. שם כתב ובר את שתי הסימפוניות שלו, ניסיונותיו הראשונים והאחרונים בתחום. ובר, שנולד ממש לתוך תקופת הפריחה של האסכולה הסימפונית הווינאית, חש עצמו זר בסגנון זה. הוא דוחה את הממד המהפכני במוסיקה של בטהובן ורואה בה בלבול אחוז קדחת ודמיון פרוע. רגישותו האמנותית של ובר סחפה אותו לכיוונים אחרים. ובר אינו מתעניין בפוטנציאל הגלום בדרמה מוסיקלית צרופה, אלא בכוחה של המוסיקה להתוות נרטיב. גישתו של ובר מודגמת היטב בפרק הפותח את הסימפוניה. שליטתו המרשימה בצורת הסונטה וחוש המידה המעולה שלו מאפשרים לו ליצור פרק מאוזן ובעל תוכן, ועם זאת נמנע מפיתוח מוטיבי מדוקדק ודיאלקטיקה הרמונית נוסח בטהובן. התנופה של הפרק מקורה בהנגדת שני הנושאים העיקריים, זה המנוגן בכלי הקשת, לאחר התרועה המכוננת הפותחת את הפרק, והנושא השני הקופצני-משהו, המושמע לסירוגין בפי הכינורות והאבוב. עיקר הדרמה בפרק בעימות חזיתי בין שני הנושאים השונים, ולקראת סיומו יוצר ובר קודה מרשימה, אופראית כמעט, מן

גוסטב מאהלר (1860-1911)

אדג'טו לכלי קשת ולנבל
מתוך סימפוניה מס' 5
בדו דיאז מינור

משך היצירה: כ־10 דקות

הפרק הקסום הזה, שכולו שירתיות צרופה, נוצר בתודעת הציבור כמעין פרידה עגומה ונוקבת מהחיים, בעקבות סרטו של לוקינו ויסקונטי, "מוות בוונציה", העושה שימוש משמעותי במוסיקה זו. ברם, ראוי לציין כי הסימפוניה החמישית נכתבה בתקופה אופטימית במיוחד בחיי מאהלר. בתקופה זו התארס ונישא לאלמה שינדלר, שכבר נשאה את ילדתם המשותפת ברחמה. מאוחר יותר סיפר הזוג המאושר למנצח וילם מנגלברג, כי פרק האדג'טו היה, לאמתו של דבר, בחזקת מכתב אהבה מגוסטב לאלמה.

ההקשר הרומנטי מסביר בהחלט את הציטוט המכוון של מוטיב "מבט האהבה" מתוך האופרה "טריסטן ואיזולדה" לוונגר. בהקשר המקורי של הסימפוניה, האדג'טו מהווה נקודת מפנה בהתפתחות הדרמטית של היצירה: לאחר שני פרקים עזי מבע ונירוטיים, מופיע פרק הסקרצו שהנו ספק נוסטלגיספק משועשע, ומוביל בהפתעה לאדג'טו, מעין אתנחתא אחוזת שרעפים ומהורהרת, המובילה מיידית לפינלה, הכובש בפשטותו הילדותית. בפני עצמו, האדג'טו כובש בפשטותו, כמעט תמימותו המלודית, ומתוזמר בקפידה ובאהבה.

וולפגנג אמדאוס מוצרט (1756-1791) קונצ'רטו מס' 2 ברה מז'ור לכינור ולתזמורת, ק. 211

אלגרו מודרטו || אנדנטה || רונדו: אלגרו

משך היצירה: כ־18 דקות

1775. מוצרט היה כנר יוצא דופן וייעד את חמשת הקונצ'רטים לעצמו. אם בפרק הפותח בנוסח הסונטה־קונצ'רטו אין הפתעות מיוחדות, והוא מתנהל באיפוק ובבטחה מדהימה עבור מלחין כה צעיר, הרי שבפרק האמצעי מוצרט חושף את שפע המצאתו המלודית. ליווי המיתרים הקסום, המלחשש כמי נחל, שפע ההפתעות ההרמוניות והקדנצה הפיוטית בסיומו של הפרק, כל אלה מעידים על מוח אנליטי וסקרן, ועל יכולת בלתי רגילה לחשוף את צפונות הנפש, לבטא ברבזמן את האלוהי והאנושי, באופן בלתי־אמצעי ואולי חד־פעמי בתולדות האמנות.

פרק הרונדו המסיים מציג לנו פנים נוספות של מוצרט הצעיר: עירוני ושובב. חרף האלגנטיות המתעתעת של נושא הפתיחה, עד מהרה משתלט הסולן על המרקם התזמורתי ומדברן את שאר הכלים למחול נמרץ. לכל אורך הפרק מוצרט מנסה לשבור את ציפיות המאזין כך־זמנו, הרגיל למשפטים מוסיקליים מאוזנים, הבאים בדרך כלל בצמדים בזה אחר זה. גם פלישה למחוזות הרמוניים בלתי צפויים מעידה על השנים המעטות הבאות, שיניבו את פאר היצירה המוסיקלית בזמן כה קצר.

צורת הקונצ'רטו, שבה ניצב הסולן בחזית ומאחוריו הרכב כלי, היא ביטוי מובהק להלכי הרוח באירופה של שלהי תקופת התחייה ועידן ההשכלה. כאן ההתמקדות בייחודיותו של הפרט מוצאת את ביטויה המוסיקלי המושלם. העימות החזיתי בין המאפיינים השונים של היחיד והקבוצה מניב צורת התבטאות דרמטית במיוחד. על הסולן לבסס את מעמדו כשווה־ערך לתזמורת הניצבת מולו, וזאת בשני אופנים אפשריים: דרך ביטוי פואטי של אישיותו או באמצעות הפגנת כישרויו הטכניים. במקרה השני הפגנת הווירטואוזיות חייבת להיות פרופורציונלית לרמת התחכום של הכתיבה התזמורתית.

הדרישות הטכניות שמוצרט מציב לכנר הסולן בחמשת הקונצ'רטי שלו לכינור ולתזמורת הן מתונות יחסית, כיוון שתפקיד התזמורת אינו מורכב כמו, למשל, בקונצ'רטים של בטהובן וברהמס. הסולן אינו אמור לבסס את מעמדו באמצעות הפגנת הישגים טכניים מרשימים ומנותקים מן ההקשר המוסיקלי־דרמטי, אלא דרך גיבוש ישות פואטית הנבדלת משאר הנגנים.

מוצרט כתב את הקונצ'רטו הראשון בגיל 17, ואת ארבעת הקונצ'רטי הנותרים שנתיים לאחר מכן, בין אפריל לדצמבר

אנטון סטפנוביץ' ארנסקי (1861-1906) וריאציות על נושא מאת צ'ייקובסקי, אופ. 35א'

משך היצירה: כ־15 דקות

ארנסקי מוסיקאי קורסקוב בקונסרבטוריון של סנט פטרסבורג, בשנות השבעים והשמונים של המאה התשע־עשרה. עם סיום לימודיו, בשנת 1882, הוזמן ללמד בקונסרבטוריון במוסקבה, שם פגש את צ'ייקובסקי והושפע מאוד מסגנונו. כעשר שנים לאחר מכן נפטר המלחין הוותיק, וארנסקי כתב לזכרו רביעיית כלי קשת בלה מינור. הפרק השני מתוך הרביעייה זכה להצלחה רבה ומאוחר יותר עובד בידי המלחין לתזמורת כלי קשת. הנושא המשמש בסיס לשבע הווריאציות המופיעות בפרק, לקוח משיר שחיבר צ'ייקובסקי בשם "אגדת־עם", מתוך מחזור שירי ילדים אופ. 54. שלושת הווריאציות הראשונות שומרות על הצורה המקורית של הנושא והוא מושמע באותו מעד. למן הווריאציה הרביעית ואילך, הנושא עובר שינויים מקצביים והרמוניים משמעותיים יותר, ואף מופיע באופן משוברר בכמה קולות בזמנית. הווריאציה השישית מבריקה במיוחד, והשפעתו של צ'ייקובסקי עצמו ניכרת באופן הפיתוח של הנושא בווריאציה האחרונה, המזכירה את רביעיית כלי הקשת שלו. בקודה המסיימת מופיע אזכור קצר למזמור הקבורה האורתודוקסי, שלאחריה שב הנושא המקורי ומסיים את היצירה בנימה נוגה למד!

סר ג'יימס גאלוויי בבית הנשיא ויצמן

קונצרט גאלה למען הקאמרטת הישראלית ירושלים

יום חמישי, 29.4.10 ב"בית הנשיא", מכון ויצמן ברחובות

20:00 | קבלת פנים

20:30 | רסיטל עם סר ג'יימס וליידי ג'יני בלווי הפסנתרן יוני פרחי

21:30 | ארוחת ערב עם סר וליידי גאלוויי

כרטיסי תרומה* במחיר 1,200 ₪
(מינימום) ניתן לרכוש כבר היום
בקופת הקאמרטת 1-700-55-2000

מספר המקומות מוגבל,
וכל הקודם זוכה

*ניתן לקבל קבלה על תרומה המוכרת לצרכי מס

The New Generation

Yoel Gamzou conductor

Min-Jin Kym violin

- **Gustav Mahler** (1860-1911)
Adagietto for strings and harp
from Symphony no. 5 in C sharp minor
(Marianne Eva Lecler, harp)
 - **Carl Maria von Weber** (1786-1826)
Symphony no. 1 in C Major, Op. 19
- Intermission
- **Anton Stepanovich Arensky** (1861-1906)
Variations on a Theme by Tchaikovsky, Op. 35a
 - **Wolfgang Amadeus Mozart** (1756-1791)
Concerto no. 2 in D Major
for Violin and orchestra, K. 211

Jerusalem | Henry Crown Hall, Jerusalem Theatre, Monday, January 11 2010 at 20:30

Ganne Tikva | Stage Center, Wednesday, January 13 2010 at 20:30

Tel Aviv | Tel Aviv Museum of Art, Saturday, January 16 2010 at 20:30

Rehovot | Wix Auditorium, Weizman Institute, Sunday, January 17 2010 at 20:30

Herzeliya | Performing Arts Center, Monday, January 18 2010 at 20:30

THE ISRAEL CAMERATA JERUSALEM

MUSIC DIRECTOR: AVNER BIRON

Program notes: Kedem Berger Design: Hagit Maimon

The Israel Camerata Jerusalem

Music Director and Founder: **Avner Biron**

Composer in Residence: **Josef Bardanashvili**

Honorary Guest Artist: **Sir James Galway**

The musicians

*Principal Player

1st Violin Arnold Kobiliansky* Carmela Leiman Pavel Galaganov Michael Boyaner Roman Yusupov Dina Zemtsova Sophia Kirsanova	2nd Violin Natalie Sher* Eduard Reznik Svetlana Goffmann Michael Kontsevich Zina Levin Moshe Aharonov Keren Lipker	Viola Michael Plaskov* Boris Rimmer Michael Yavker Andrei Shapelnikov Daria Chaplin Cello Yafim Aizenshtadt* Zvi Orleansky* Alexander Sinelnikov Shira Mani	Bass Dmitri Rozenzweig* Genadi Litvin Cembalo Organ & Piano Iris Golberson* Flute Esti Rofe*	Oboe Muki Zohar* Ori Meiraz Horn Alon Reuven* Shahar Ziv Bassoon Inbar Navot* Lionid Kremer	Trumpet Goni Eshed* Timpani Keren Phenpimon-Zehavi*
--	--	---	---	--	--

Guest musicians: Marianne Eva Lecler, harp; Michael Bunin, trumpet; Itamar Leshem, horn

Board of Directors and Members of Association

*Member of Association

Prof. Ruth Arnon - Chairman Benny Gal-ed - Co-Chairman Jacob Aizner Dr. Hanan Alon	Shimshon Arad* Prof. Avi Ben Basat* Robert Drake Izaak Elron	Eli Eyal* Prof. Menachem Fisch Hedva Foguel Prof. Benny Geiger	Yair Green* Prof. Moshe Hadani Prof. Uri Karshon David Kindler	Prof. Mark Kopytman* Martin Kraar Baruch Shalev Moshe Vaidman
---	---	---	---	--

Administration

General Manager: Ben-Zion Shira Administrative Manager: Michael Kontsevich Producer: Tamar Umansky	Marketing Manager: Tamar Yakubovitz Sales: Shani Arusi Secretary: Mira Zilberman	Stage Manager: Valery Aksonov Legal Advisor: Adv. Ami Folman Accountant: Sarit Yitshaki	The Organ Built by Gideon Shamir and the Timpany were kindly given to the orchestra by the America-Israel Cultural Foundation
---	---	--	--

Office: 206 Jaffa St., Jerusalem | Tel: +972-2-5020503 Fax: +972-2-5020504

Internet: www.jcamerata.com | Email: info@jcamerata.com

The Orchestra is supported by: The Ministry of Culture and Sport | The Municipality of Jerusalem | The Jerusalem Foundation
Capital Intermodal GmbH | The Marc Rich Foundation | Teva Pharmaceutical Industries Ltd. | and by the generous support of various donors.

Israel Camerata Jerusalem

THE 26th SEASON || 2009-2010

The New Generation

THE ISRAEL CAMERATA JERUSALEM
MUSIC DIRECTOR: AVNER BIRON